

הכנסת העשרים וחמש

יוזם: חבר הכנסת צביקה פוגל

5050/25/פ

הצעת חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת) (תיקון – צו לקבלת נתוני מנוי ונתוני תקשורת ממקור אחר), התשפ"ה–2024

1. תיקון סעיף 1 בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), התשס"ח–2007¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1, בהגדרה "נתוני מנוי", בפסקה 2, בסופה יבוא "וכתובת IP של מנוי".
2. תיקון סעיף 3 בסעיף 3 לחוק העיקרי –
  - (1) בכותרת השוליים, המילים "של ספק מורשה" – יימחקו;
  - (2) בסעיף קטן (א), אחרי "ממאגר מידע של ספק מורשה" יבוא "או ממקור אחר";
  - (3) בסעיף קטן (ט), אחרי "לא יועברו לספק מורשה" יבוא "או למי".
3. תיקון סעיף 4 בסעיף 4 לחוק העיקרי –
  - (1) בסעיף קטן (א), אחרי "ממאגר מידע של ספק מורשה" יבוא "או ממקור אחר";
  - (2) בסעיף קטן (ג), אחרי "מספק מורשה" יבוא "או ממי" ובמקום "ספק מורשה יעביר את נתוני התקשורת" יבוא "המחזיק בנתוני התקשורת יעבירם";
  - (3) בסעיף קטן (ו), המילים "לספק מורשה" – יימחקו.
4. תיקון סעיף 5 בסעיף 5 לחוק העיקרי, במקום "ספק מורשה" יבוא "המחזיק בנתונים".
5. תיקון סעיף 9 בסעיף 9 לחוק העיקרי, אחרי "לקבל מספק מורשה" יבוא "או ממקור אחר".

¹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 1043.

דברי הסבר

חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), התשס"ח–2007, מסדיר את הדרכים בהן המשטרה רשאית לקבל לידיה נתוני תקשורת המצויים אצל בעל רישיון בזק. נתונים אלה כוללים, בין השאר, פרטים כגון מספר טלפון, שמו של המחזיק בקו, משך השיחה, מועד השיחה, והמיקום שממנו מתבצעת השיחה. בנוסף, חוק זה מסדיר קבלת נתוני תקשורת באופן דחוף על ידי המשטרה במצבי חירום, וכן מאפשר למשטרת ישראל לקבל קבצי מאגרי מידע ממי שהוא בעל רישיון בזק.

כמעט עשרים שנים חלפו מחקיקת החוק – זמן רב מאוד בייחוד בכל האמור בהתפתחות הטכנולוגיה. במהלך השנים, עם הקדמה והתפתחות הטכנולוגיה, נתוני תקשורת כבר אינם נאגרים ונאספים רק על ידי מי שהוא בעל רישיון בזק וכפוף למשרד התקשורת, אלא גם על ידי גופים שאינם מוגדרים כ"ספק מורשה על פי החוק" ואוספים נתוני תקשורת שונים (לדוגמה, חברות פרטיות). נתונים אלו יכולים לסייע למשטרת ישראל ולרשויות חוקרות אחרות במילוי תפקידיהן.

כיום, התקשורת בין מכשירי הטלפון הסלולריים אינה מתקיימת רק בביצוע שיחות, במובן המסורתי כפי שהיה בעת חקיקת החוק, אלא גם על תווך האינטרנט – לדוגמה, בשיחות VOIP, בגלישה לאתרי אינטרנט, באפליקציות מסרים מיידיים, ברשתות חברתיות, באפליקציות מיקום ועוד.

מכיוון שעבריינים יודעים כי המשטרה יכולה לקבל נתונים מחברות הסלולר, וזאת בשונה ממידע על תקשורת אינטרנטית, הם עושים שימוש נרחב בפלטפורמות אינטרנטיות, מה שמקשה על מניעה, סיכול וחקירת עבירות. לאור זאת, יש לתת למשטרת ישראל כלים למלחמה בפשיעה שמותאמים לדור הנוכחי ואפקטיביים לאיתור מובילים וראיות לעבירות פליליות.

יתר על כן, כיום, מזהה המשתמש הוא כתובת ה-IP המוקצית לו על ידי ספק השירות. לאור זאת, משטרת ישראל מבקשת לקבל את פרטי כתובת ה-IP מספקיות השירות. זאת, על מנת לייעל ולקצר את עבודת המשטרה באיתור זהות האדם למען אירועי הצלת חיים ולמען גילוי עבירות ועבריינים ומניעתם. לפיכך, בהצעת חוק זו מבוקש לקבוע הסדר משפטי ראוי וכולל שיאפשר למשטרת ישראל, וכן לרשות חוקרת אחרת, לקבל נתוני תקשורת וקבצים ממאגר מידע ממי שמחזיק בנתוני תקשורת כהגדרתם בחוק זה. זאת, לשם מילוי תפקידיהן ובשים לב לשינויים ולאתגרים המוצבים לפתחה של משטרת ישראל כיום.

יודגש, כי גם בהסדר זה יש להימנע מפגיעה העולה על הנדרש בפרטיותם של אנשים. ההגבלות החלות על חוק נתוני תקשורת כיום, ימשיכו לחול גם לאחר התיקון המוצע (בג"ץ 3809-08 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' משטרת ישראל ואח'**).

בנוסף, נוכח הפגיעה שיכולה להיווצר בפרטיות של אזרחי המדינה, ובהתאם להצעת החוק לגבי הרחבת הדיווחים אודות נתוני תקשורת המתקבלים על ידי המשטרה, הכנסת תקבל דיווח תקופתי על יישום החוק ועל קבלת המידע ממי שהינו ספק מורשה כהגדרתו בחוק ובנוסף ממי שמחזיק בנתונים כאמור – ראו סעיף 14 לחוק זה, שעניינו דיווח עיתי לכנסת שהפך לאחרונה להוראה קבועה בחוק.

לפיכך, מוצע לאפשר לקבל נתוני תקשורת מכל מי שמחזיק בנתונים אלו, ללא תלות בהיותו ספק מורשה בעל רישיון בזק, וכן כאמור לקבל מאגר כתובות IP של מנויים כמפורט לעיל.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
י"ז בחשוון התשפ"ה (18.11.2024)